

РЕШЕНИЕ

№ 3893

гр. София, 30.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 20.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4213** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
Производството по делото е образувано по искова молба на С. И. А. [ЕГН], срещу Столична Дирекция на Вътрешните Работи, с адрес: [населено място], ул., А. 1-ви", № 5 за претърпените от него неимуществени вреди в размер на 3 000 лв. (три хиляди лева), представляваща обезщетение (репарация) за причинени от ответника неимуществени вреди (негативни психически емоции - притеснения, стрес, страх и срам) от заповед за прилагане на ПАМ № 100, издадена на 08.01.2024г. от В. Г. Д. - мл.к-р, 02-ра група 01 сектор в ОПП- СДВР, по силата на която е прекратена регистрацията за срок от 6 месеца на МПС, марка „Тойота“, модел „Рав 4“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на ищеца, отменена с Решение №5334 от АССГ, Трето отделение 17-ти с-в, по д. № 691/24г., влязло в законна сила на 16.05.2024г., ведно със законната лихва от датата на влизане в законна сила на съдебното решение за отмяна на ИАА от 16.05.24г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба се твърди, че на 08.01.2024 г. в [населено място] ищецът е управлявал личния си автомобил „Тойота“, модел РАВ 4“ с ДК [рег.номер на МПС] около 07,30 ч. при извършване на маневра „завой наляво“ на кръстовището на [улица]и [улица]е ударил пресичащ пешеходец. Веднага след съприкосновението спрял автомобила и установил контакт с пешеходеца. Предложил да го закара до ВМА, за да се установи има ли наранявания и нуждае ли се и от какъв вид лечение. С помощта на очевидец на случилото се ищецът успял да помогне на пострадалия пешеходец да стане от мястото на произшествието и да се придвижи до безопасно

място в района. Веднага след това ищецът, влязъл в автомобила и изчакал да пристигне екип на полицията. На мястото на произшествието е извършена проверка за алкохол на водача на превозното средство – ищеца С. А., резултатът от която бил отрицателен. Около 13,30 ч. на местопроизшествието пристигнал втори екип на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, който тествал ищеца С. Арсенов с техническо средство „Drug Test 5000“. Тестът отчетел положителен резултат за „бензодиазепини“. След отчетения положителен резултат служителите на полицията съпроводили ищеца до ВМА където са взети биологични проби – кръв и урина за химическо изследване, и е проведено медицинско изследване. Със заповед ПАМ № 100, издадена на 08.01.2024г. от В. Г. Д. - мл.к-р, 02-ра група 01 сектор в ОПП- СДВР, е била прекратена регистрацията за срок от 6 месеца на МПС, марка „Тойота“, модел „Рав 4“, с рег. [рег.номер на МПС] собственост на ищеца.

В исковата молба се твърди, че прекратяването на регистрацията на МПС му се отразила много зле на психика. След като била прекратена регистрацията, изпаднал в дълбока депресия, защото през свободното си време карал ски, както и понякога давал частни уроци. Карането на ски за ищеца било не само хоби, но и начин на живот. Твърди, че всички тези обстоятелства, за срока от издаването на ЗППАМ до окончателната отмяна от съда, т.е. за срок от 4 месеца разрушили неговата психическа устойчивост. Притесненията и стреса продължавали и досега и не са отшумели. Изгубил съня си, спял по 3-4 часа на нощ. Това му състояние било причина и за чести скандали с неговите близки и роднини. Затворил се в себе си и не искал да излиза с приятели и познати. Срам го било да излиза и в квартала, защото смятал, че всички го гледат на криво. Живееел непрекъснато с мисълта, че няма да може да използва колата си никога. Интензитетът на негативните емоции бил по-силен, защото ги изпитвал в един продължителен период от време - 4 месеца./л.7/

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт Б. С., в писмен отговор на исковата молба оспорва изцяло исковите претенции. В о.с.з. проведено на 20.01.2026г. ответника не се представлява.

Ищецът редовно призован се явява лично и с адв. М., САК поддържа исковите претенции така както са предявени. Последният изразява становище за доказаност на предявените искове както по основание, така и по размер. Моли съда да ги уважи изцяло. Претендира разноси съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че исковите претенции са доказани.

Административен съд – София – град, въз основа на събраните по делото доказателства и становището на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.01.2024г. в [населено място] ищецът С. И. А., със собственото си МПС – лек автомобил „Т. РАВ4“, рег. [рег.номер на МПС] е предизвикал пътно транспортно произшествие на кръстовището на [улица]и [улица]. За допуснатото нарушение на чл. 119, ал. 4 от Закона за движение по пътищата – непропускане на пешеходец, му е съставен Акт за установяване на административно нарушение серия GA № 1196701 от 18.01.2024г. В същия е отразено, че водачът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест – Дрегер 7510“ с фабричен № ARDM-0218 и поредна проба 2202, с резултат 0.00 промила, а в 13,45 ч. е изпробван и за употреба

на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство Drag Test 5000 с фабричен № ARNJ-0002 и поредна проба № 140 с резултат положителен за бензодиазепини. Издаден е Талон за изследване № 0174353 за ВМА/л.17/. Издадена е заповед за прилагане на ПАМ № 100 от 08.01.2024 г. за наложена, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, принудителна административна мярка – временно прекратяване на регистрацията на МПС рег. [рег.номер на МПС] , собственост на ищеца за срок от 6 месеца и отнемане на регистрационните табели и свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК].

Уведомена е Районна прокуратура – С. (л.32 дело №691/24 на АССГ). С Постановление от 17.01.2024 г. водещият разследването старши разследващ полицай е назначил химическа експертиза (л. 20), на която е възложил да изследва оставени на съхранение във ВМА иззети кръвна проба и урина, въз основа на издадения талон за медицинско изследване №0174353 от 08.01.2024 г. Ищецът е обжалвал заповедта за налагане на принудителна административна мярка по ЗДвП - пред Административен съд – София – град. На 10.04.2024 г. е изготвено заключение на Съдебно химико-токсикологичната експертиза, назначена по ДП № 33/2024 г. по описа на 04 РУ – СДВР. Отражено е, че при извършено имуноаналитично изследване на кръвните проби иззети от ищеца е установен отрицателен резултат за амфетамин, метамфетамин, екстази, кокаин, и др. Имуноаналитичното изследване на пробите от урина също са отчели отрицателни резултати за амфетамин, метамфетамин, екстази, кокаин, и др. Направен е категоричен извод, че нито едно от тези вещества и метаболитите им не проявяват ефект върху психиката на човек, включително и върху способностите за управление на МПС и работа с машини, и не са включени сред наркотичните вещества по Закона за контрол на наркотичните вещества и прекурсорите./л.22/

С Постановление от 16.04.2024г. /л.23-25/ прокурор при Районна прокуратура – С., въз основа на заключението на съдебно химико-токсикологичната експертиза е приел, че липсват доказателства за извършено съставомерно деяние по чл. 343б, ал. 3 от НК и е прекратил, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, воденото наказателно производство. С постановлението е разпоредено да се върне на ищеца иззетият като веществен доказателство лек автомобил.

С Решение №17329 от 19.09.2024 г. по административно дело № 692/2024г. по описа на Административен съд – София – град Заповед за налагане на ПАМ по ЗДвП е била отменена. Решението е влязло в сила на 16.05.2024г.

В исквата молба до съдът е направено искане за събиране на гласни доказателства и допускане на СПЕ по делото, които искания са били уважени от съдът.

От заключението на назначената по делото съдебно психологична експертиза, се установява, че психическото състояние на ищеца се е влошило в резултат на ПТП и издадената ЗППАМ. Според вещото лице, негативните емоции на подекспертния са от гневно-агресивния, страхово-тревожния и пасивно-агресивния регистър. Те са следствие от издадената ЗППАМ, макар и да се преживяват по-интензивно поради посочения по-горе процес на скърбене, който е направил подекспертния по-уязвим на негативни емоции. Издаването на ЗППАМ, предшествано от произшествието и тестирането за наркотични вещества, се възприема субективно като дистресиращо от подекспертния. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира изцяло, като обективно, последователно, безпротиворечиво, безпристрастно и

кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства, както и основано на извършен личен преглед и въз основа на непосредствените възприятия на вещото лице.

С протоколно определение от 16.09.2025г. съдът е допуснал в качеството на свидетел Н. Б.. От показанията на допуснатият до разпит свидетел на ищеца се установява следното: „Знам, че е имало някакъв проблем, от полицията са свалили номерата на колата му, имало е някакво недоразумение. Имало е проблем с пробата му за алкохол и наркотици, доколкото разбрах, което е довело до сваляне на номерата и той остава без кола, което не е добре за него. Наркотици и алкохол не е ползвал никога, по никакъв начин. Включително за този случай. Това беше зимата на 2024г. След няколко месеца, не помня колко, му бяха върнати номерата. Колата не беше добре като външен вид. Мисля, че беше пролетта, когато му върнаха номерата. Не помня точно това. Остана няколко месеца без книжка. Той гледаше тогава три баби – майка му, тъща му и сестра му на тъщата. Това, че няма номера на колата, не му се отрази добре. Не беше добре и психически. Не искаше да излиза, не искаше да общува с хора. Беше трудна работа. В целия квартал даже му се подиграваха, че едва ли не е бил наркоман. Започнаха да го избягват някои хора, които не му вярваха. Впоследствие се разбра, че всичко е наред и вече го гледат с други очи.. „Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

В показаният си пред съдът св. И. А. твърди следното: “ С баща ми живеем в един квартал, на две пресечки разстояние. Не живеем в един дом от 2006, 2007, 2008 г. Често контактуваме. Имам деца, той взимаше малките от училище, когато ние не можем, защото детето беше II – III клас. Сега е в IV клас. Към 2024 г. се виждахме или чувахме както винаги – два-три пъти седмично. Знам за случай, когато му свалиха номерата от автомобила. Той беше притеснен, прибра се и каза, че са му свалили номерата, бяха го задържали. Гледаше две баби тогава и се беше притеснил, защото не може да ходи при тях. Ако правилно съм разбрал, свалили са му номерата заради дрегера. Показал е, че има наркотици. Баща ми никога не е употребявал наркотици. После с кръвната проба се доказва, че не е употребявал. На него му се отрази зле. Той не можеше да ходи до Б., наложи се да наеме човек. Другата баба аз я карах. Беше се притеснил много от това нещо. Оттогава не е същият човек. Притеснен беше, защото не може да отиде да гледа едната баба, не може другата. Без кола в днешно време нищо не може да се върши. Зимата беше, когато му свалиха номерата, не помня месеца. Върнаха му ги приблизително след 4 месеца, защото мисля, че толкова време аз я карах бабата. В квартала всички разбраха и постоянно го питаха какво става. Съдът кредитира свидетелските показания, като приема същите за логични и последователни, които кореспондират с другите доказателства по делото.

При така установената относима към спора фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ определя материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на държавата. Съгласно тази разпоредба държавата и общините дължат обезщетение за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица, произтичащи от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл.4 ЗОДОВ обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице, тоест отговорността на държавата и общините е обективна и безвиновна. За да възникне основание за ангажиране на

тази отговорност за вреди, причинени от дейността на администрацията по чл.1, ал.1 ЗОДОВ, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред, или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, установено в хода на производство за обезщетение, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от отменен административен акт, респективно от незаконосъобразно действие или бездействие и 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт и/или незаконосъобразните действия или бездействия и настъпилия вредоносен резултат. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от посочените елементи от фактическия състав не може да се реализира отговорността на държавата и общините по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ.

В случая се претендира обезщетение от отменена ПАМ, изразяващи се в незаконосъобразни действия по издаване на ПАМ. ПАМ се издава в резултат на административна дейност, поради което представлява властнически акт/АА/ и е резултат от санкционираща административна дейност. Следователно и дейността по неговото издаване може да се приеме като административна дейност. Установи се, че ПАМ е отменена по съответния ред при обжалването и. Предвид това и доколкото искове са предявени против юридическото лице СДВР, чийто орган го е издал, което съгласно чл.205 АПК е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди, съгласно [чл. 37, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи](#). Следователно искът за отговорност на държавата за вреди, причинени от незаконосъобразен акт на администрацията, е редовно предявен от надлежна страна, в хипотезата на [чл. 204, ал. 1 от АПК](#), срещу субект по [чл. 205 от АПК](#).

Съдът приема, че не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване, дадено с т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005г. по тълкувателно дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни актове на администрация е датата на влизане в сила на решението на АССГ в случая – 16.05.2024г., като исквата молба е депозирана на 23.04.2025г./л.4/ в деловодството на АССГ.

В разглеждания случай безспорно се установи, че издаденият от администрацията на ответника акт, чийто адресат е ищеца, а именно – ПАМ № 100 от 08.01.2024г. наложена, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, принудителна административна мярка – временно прекратяване на регистрацията на МПС рег. [рег. номер на МПС], е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила съдебно решение. Следователно, осъществена е първата от визираните в [чл. 204, ал.1 от АПК](#) предпоставки - отменен като незаконосъобразен акт на държавен орган, издаден при упражняване на административна дейност.

По отношение на втория елемент от фактическия състав на отговорността, а именно вреда, в случая се претендират обезщетения за неимуществени вреди. В доказателствена тежест на ищеца е да докаже твърдението си, че е претърпял твърдяните вреди, които са претърпени именно от незаконосъобразна ПАМ и че тези вреди са в пряка и непосредствена причинна връзка с отменената ПАМ, която тежест изрично е указана от съда с определението за насрочване на

делото.

Разгледана по същество исковата претенция е частично основателна.

Настоящият състав следва да се посочи, че вредата представлява смущение, накърняване или унищожаване на благата на човека, представляващи неговото имущество, права, телесна цялост и здраве, душевност и психическо състояние. Във връзка с претендираните тук неимуществени вреди, ще следва да бъде съобразено, че те се изразяват в засягане на нематериални блага и личната сфера на правните субекти, обхващат последиците от засягането на личността и достойнството на пострадалия и неговото добро име в обществото, неговия емоционален живот, физическите и морални страдания, предизвикани от действия и актове на други лица, както и последиците от накърняване на естетическите му чувства. Лицето трябва да е подложено на стрес или затруднения, чиято интензивност превишава неизбежната степен на страдание, присъщо на дадено действие на държавен орган, за да е налице неимуществена вреда.

Незаконосъобразното ангажиране на административно-отговорност на ищеца в производството по издаване на ПАМ и съдебния контрол, осъществяван по жалба против тази ПАМ, само по себе си има за последица претърпяване на негативни изживявания. Настоящият състав следва да посочи, че не всяко увреждане обаче е релевантно, а само онова, което се характеризира с продължителност и по-висока степен на интензивност. Именно такава степен на увреждане бе установено по делото – показанията на разпитаните в хода на процеса свидетели и заключението на вещото лице, които позволяват формиране на извод, че се касае за характеризиращо се с продължителност и по-висока степен на интензивност увреждане. Налице е доказана причинена на ищца неимуществена вреда, която е пряка последица от отменената като незаконосъобразна ПАМ. Посочените вреди са нормална последица от упражнената незаконосъобразна принуда и са достатъчно конкретизирани и установени. Поради характера на неимуществените вреди, те могат да се търпят само от физическо лице, чиято психика и здраве са засегнати неблагоприятно от административна дейност. Претърпените вреди вследствие на издадената ПАМ са в резултат от незаконосъобразното ангажиране на административно-наказателната отговорност на лицето – обвинен в деяние, което не е извършил, отрицателно повлияване върху поведението на лицето, тревожност, довели до промяна в личностното му поведение. Вмененото за извършено от ищеца деяние засяга обществените отношения, касаещи безопасността на движението по пътищата, свързано е с причинено ПТП между двама участника. Настоящият състав следва също да отбележи, че за период от 08.01.2024г. ,когато е издадена ПАМ и е отменена с решение от 16.05.2024г. на АССГ, на ищеца е следва да се има предвид при определяне на размера на обезвредата. Относно размера на претендираните неимуществени вреди следва да намери приложение разпоредбата на [чл. 52 от Закона за задълженията и договорите /33Д/](#), като размерът на обезщетението за претърпените неимуществени вреди се определя по справедливост. Понятието „Справедливост“ е морално – етична категория и включва съотношението между деянието и възмездиято. Всъщност факта на осъждането само по себе си има характер на овъзмездяване, а размера на обезщетението като паричен еквивалент на причинените неимуществени вреди следва да бъде определен при съобразяване характера, вида, изражението и времетраенето на

претърпените вредни последици, ценността на засегнатите нематериалните блага и интереси и при отчитане икономическия стандарт в страната към момента на увреждането, така, че обезщетението да не бъде средство за неправомерно обогатяване.Спазването на принципа на справедливостта като законово въведен критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, изисква размера на обезщетението за претърпени неимуществени вреди да бъде определен от съда с оглед на всички установени по делото факти и обстоятелства, касаещи начина, по който незаконосъобразната административна дейност се е отразила на увреденото лице. В тази връзка следва да се съобразят характера, вида, времетраенето на претърпените вредни последици, ценността на засегнатите нематериални интереси, като се вземат предвид и икономическия стандарт към момента на увреждането, така, че обезщетението да не бъде средство за неправомерно обогатяване.В случая, като се отчетат естеството на незаконосъобразната административна дейност – издаване на ПАМ, с което на ищеца е бил лишен да управлява личното си МПС и характера, интензитета и времетраенето на негативните преживявания, за период от няколко месеца–от започване на административно наказателното производство,до приключването на производството по съдебното оспорване, при съобразяване с това, че негативните последици и след това не са останали в миналото и реално са дали отражение върху емоционалното състояние на ищеца. Съдът приема, че въз основа на изложеното искът за неимуществени вреди следва бъде уважен в размер от 1500 лв.,като съдът счита, че този размер е напълно справедлив за възстановяване на претърпените неимуществени вреди,без да се допуска неправомерно обогатяване от обезщетението.Искът до пълния предявен размер от 3000 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

Съдът съобразява и решения по идентични казуси, както следва: Решение № 10491 от 01.11.2023 г. по адм. д. № 7055/2023 г., III отд. на ВАС (присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв. за незаконосъобразно отнемане на СУМПС в периода от 09.01.2022 г. до 04.04.2022 г.); Решение № 11071 от 13.08.2020 г. по адм. д. № 10026/2019 г., III отд. на ВАС (присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 500 лв. за незаконосъобразно отнемане на СУМПС в периода от 06.06.2017 г. до 23.04.2018 г.); Решение № 14581 от 04.12.2014 г. по адм. д. № 3595/2014 г., III отд. на ВАС (присъдено обезщетение за неимуществени вреди в размер на 1000 лв. за незаконосъобразно отнето СУМПС).

Съдът намира за основателен и искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане върху претендираната сума.Съгласно [чл. 86 ЗЗД](#), при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно т. 4 на [Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г.](#) на ВКС "При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението,както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожавемите административни актове.".Вземането за обезщетяване на причинената вреда е възникнало след признаване по законен ред на незаконността на акта на държавния орган. В случая, както бе посочено по-горе, ПАМ е издадена на 08.01.2024 г. и е отменена с постановено на 16.05.2024г. решение на АССГ, което е влязло в сила на 16.05.2024г.От тази дата

СДВР се смята в забава.С оглед изложеното, основателно се явява искането за присъждане на лихва за забава върху главницата от 16.05.2024г. така както е предявен иска.Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно 16.05.2024 г. до окончателното изплащане на сумата.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ,в тежест на ответника следва да се възложи и заплащането на направените разноски съобразно уважената част от иска и разноските по делото.

Съдът уважава искането за разноски на жалбоподателя в размер от 719.95 лв./368,10 евро/съобразно уважената част 1500 лв. и разноските по делото 10 лв. ДТ,600 лв. за адвокатско възнаграждение,депозит за вещо лице 829,90лв.,прилагайки тройното правило относно уважената част и разноските по делото.

Съдът намира за основателно и направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно разпоредбата на [чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ](#) освен разноските по делото съдът осъжда ищеца да заплати на ответника и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска,а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение,ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Видно от данните по делото, тази претенция за юрисконсултско възнаграждение е заявена своевременно в представения по делото писмен отговор. Следва да се посочи, че юрисконсултското възнаграждение се дължи при само при ефективно осъществена защита, като в случая тя е безспорно осъществена от процесуалния представител на ответника, който е представил по делото писмен отговор на исковата молба.Налице са всички изискуеми предпоставки са изпълнени от и ответника имат право на разноски.Конкретния размер следва да бъде определен съобразно нормата на [чл.24 от Наредбата за правната помощ](#), към която препраща [чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ](#).Посочената норма от наредбата предвижда,че за процесуално представителство по административни дела възнаграждението което се присъжда е от 100 до 360 лева, като в случая следва да се присъдят разноски в минимален размер от 100 лева или 51,13 €.

Мотивиран от изложеното, Административен съд – София-град, първо отделение, 34 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. И. А., ЕГН [ЕГН], основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 766,94 € (*седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири евроцента*) с левова равностойност 1 500 (*хиляда и петстотин*) лева – за неимуществени вреди,в резултат на заповед за прилагане на ПАМ №100, издадена на 08.01.2024г. от В. Г. Д. - мл.к-р, 02-ра група 01 сектор в ОПП-СДВР, по силата на която е прекратена регистрацията за срок от 6 месеца на собственото ми МПС, марка „Тойота“, модел „Рав 4“, с рег. [рег.номер на

МПС] ,отменена с Решение №5334 от АССГ, Трето отделение 17-ти с-в, по д. № 691/24г.,влязло в законна сила на 16.05.2024г.,ведно със законните лихви,считано от 16.05.2024г.,до окончателното изплащане на присъденото обезщетение.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от С. И. А.,ЕГН [ЕГН], срещу Столична дирекция на вътрешните работи,с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за разликата от 766,94 € (*седемстотин шестдесет и шест евро и деветдесет и четири евроцента*) с легова равностойност 1 500 (*хиляда*) лева до пълния предявен размер от 1 533,88€(*хиляда петстотин тридесет и три евро и осемдесет и осем евроцента*) с легова равностойност 3 000 (*три хиляди*) лева,като недоказан.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. И. А.,ЕГН [ЕГН], основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ,направените разноси в размер на сумата от 368,10 € (*триста шестдесет и осем евро и десет евроцента*).

ОСЪЖДА С. И. А., ЕГН [ЕГН],да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, сумата от 51,13 € (*петдесет и едно евро и тринадесет евроцента*) с легова равностойност 100(*сто*)лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд,в 14-дневен срок от съобщението на страните.

съдия: